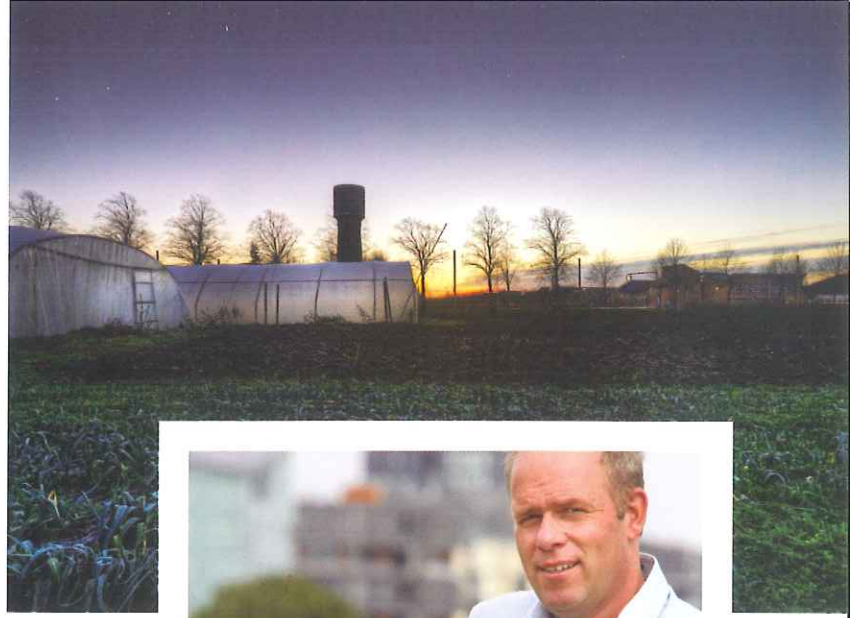

Milieuambtenaar Jeroen Schenkels (Utrecht): 'Het raakt verschillende beleidsvelden, zoals economie, gezondheid, ruimtelijke ordening en onderwijs.'

van het meerjarengroenprogramma in de stad, is het nog steeds een beetje zoeken hoe die intenties het beste kunnen worden ingevuld. 'Het probleem', zegt hij, 'is dat duurzame voeding een veelzijdig onderwerp is. Het raakt aan verschillende beleidsvelden zoals economie, gezondheid, ruimtelijke ordening en onderwijs. Daardoor kan zo'n thema van de ene bestuurder naar de andere schuiven en uiteindelijk ergens blijven hangen.' Maar de wil is er, ook politiek. In het collegeprogramma 'Groen, Open en Sociaal' werd een experimenteel budget van twee ton gereserveerd voor initiatieven in de stadslandbouw. 'We zijn nu aan het onderzoeken waaraan we dat geld kunnen besteden', zegt Schenkels. 'En verder investeren we veel tijd in contacten met maatschappelijke organisaties, die zich met duurzame voeding bezig houden. We zoeken elkaar op. En dat is ook wel typisch Utrechts. Zowel fysiek als sociaal hebben we alle voordelen van het dorp en van de stad. We zijn klein genoeg om elkaar te kunnen vinden. We willen ook graag dat contact met het platteland om ons heen.'

Jan Eelco Jansma (Wageningen UR): 'Cynici zullen de aandacht voor lokale voedselproductie een hype noemen, maar linksom of rechtsom zal het thema op ons af blijven komen'

Stedennetwerk stadslandbouw

'Zes, zeven jaar geleden lachte men mij meewarig toe als ik erover begon, maar nu spreekt stadslandbouw veel gemeenten aan.'

Onderzoeker Jan Eelco Jansma bij Praktijkonderzoek Plant en Omgeving (PPO) van Wageningen UR zit regelmatig met vijftien steden om tafel in het Stedennetwerk Stadslandbouw.

Toch is de koudwatervrees nog niet helemaal verdwenen bij veel gemeentebesturen, merkt Jansma. 'Het misverstand is vaak dat ze denken dat efficiency grootschalig is en dat de lokale markt daarin niet kan voorzien. Maar kijk eens naar de St. Maartenskliniek in Nijmegen, waar honderden maaltijden per dag moeten worden gemaakt. De kok daar besloot meer met lokale producten te werken. En dat kon voor dezelfde prijs, met als resultaat tevredener klanten en meer arbeidsvreugde bij het personeel. Ook een bedrijf als Willem&Drees dat groente en fruit aan supermarkten in de buurt levert, laat zien dat grootschalig en lokaal elkaar niet hoeven te bijten. Het is een kwestie van slim verbinden. Je hoeft als gemeente dus niet meteen te mitsen en maren over de kosten', zegt Jansma. Stadslandbouw hoeft een gemeente ook niet altijd handen vol geld te kosten, zegt Jansma. 'Je kunt stadslandbouw integreren in andere beleidsterreinen. In sommige steden onderhouden de buurtbewoners hun eigen plantsoen. Alles

is aangeharkt, mensen voelen zich verantwoordelijk voor hun stukje stad en de sociale cohesie groeit. Het vraagt weinig extra inspanning maar kan een grote bijdrage leveren aan de leefbaarheid. Zo kan het ook met meer commerciële vormen van stadslandbouw. De boeren in de stadsrand zijn er, de stedelingen ook, en die twee groepen kun je bij elkaar brengen. Het is een kwestie van stimuleren, coördineren en de boodschap uitdragen dat je stadslandbouw belangrijk vindt. Wat dat laatste betreft is het verstandig als een wethouder of zelfs B&W zich aan het onderwerp verbindt.' Jan Eelco Jansma: 'De thema's van de toekomst zijn water, vergrijzing en voedsel. We moeten op deze aarde steeds meer mensen voeden zonder dat de landbouwgronden toenemen. Dat besef neemt ook toe. Cynici zullen wellicht beweren dat de huidige aandacht voor lokale voedselproductie een hype is, maar linksom of rechtsom zal het thema op ons af blijven komen. In Nederland zijn we verwend met grote hoeveelheden goedkoop voedsel. De overvloed aan fossiele brandstoffen, die in onze voedselproductie zit, en de overvloed aan eten zijn niet blijvend. Het is een mondiaal thema, maar zal voor een deel lokaal opgelost moeten worden'.